

מתמסרת לאזמל

דבר המנחה הבריאה למחלימות החולות

אֲרוֹזֹת אֶת הַשָּׁדִים הַשְּׁלֵמִים שְׁלִי
שְׁיִלוּ אֶתְכֶן כְּכִלְבִּי נַחִיָּה שֶׁהִתְעוּרוּ.
מָה אוֹכֵל לוֹמֵר, אֲנִי יֵצְאֵתִי בְּזוֹל:
רַק קֶצֶת עֵירִם עַל שְׁלֶחַן נְתוּחִים
וּבְדִיקֶת מַעֲבָדָה אַחַת רָעָה
וּמִיץ רִדְיוֹאֲקֵטִיבִי לְפָנַי הַחֲלָלִית
וּמַחֲט אֵימָתָנִית לְעֶמוֹד הַשְּׁדָרָה
וּמַעֲקֵב כָּל חֲצִי שָׁנָה אֶצֶל הַהִמְטוֹלוֹג
שׁוֹזֹכֵר לִי אֵיךְ הִגַּעְתִּי אֵלָיו כּוֹעֶסֶת,
כִּי זַעֲקוּ אוֹתִי מִהַחַיִּים לֵלֵא כָּל הַתְּרָאָה,
אַחֲרֵי שֶׁכָּבֵר הַבְּטִיחוּ שֶׁהַכֹּל בְּסֹדֶר
וְהַכֹּל בְּאַמֶּת בְּסֹדֶר
אֲנִי כִמְעַט בְּרִיאָה.
בְּלִי כִימוֹ הַקֶּרְנוֹת אוֹ כְּדוּרִים,
רַק מַחֲשָׁבוֹת עַל הַיְלָדִים (שֶׁלֹּא יוֹדְעִים)
וְהַטְלָטוֹל אֶל הָעֶכְשָׁו
וְגוֹף אֶכְזֹב שֶׁלֹּא יָדַע בְּתֵי חוֹלִים
וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֶבְטַח בּוֹ שׁוֹב
וּפָחַד אֱלֹהִים.

הכירורג הוורוד

הוא לא זוכר אותי.
היחיד שמשש את שדי שלא
בדרך האהבה.
היחיד ששכבתי עירמה
על שלחנו, מתמסרת
לאזמל שחתך את חיי
לחלקים לא שווים.

גופי נפתח אליו כאלבום:
צלקת ורדה בבית השחי,
דקירה קרה בגב הפתוח.

הוא לא זוכר אותי.
הוא זכאי להיות קר ומגפר
כמחט,
אני יודעת איך קרה
שאני כאן
ואני לא שוכחת.